

Sygn. akt. IV Ka 1141/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla (spr.)

Sędziowie SO Adam Sygit

SO Piotr Kupcewicz

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Bobak

przy udziale Jerzego Koźmińskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 roku

sprawy **N. S.**

oskarżonej z art. 286§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 17 września 2013 roku sygn. akt XVI K 1519/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce wymierzonej oskarżonej kary ograniczenia wolności wymierza karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł; utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części; wymierza oskarżonej 30 (trzydzieści) zł opłaty za obie instancje i obciąża ją wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 70 (siedemdziesiąt) zł.

IV Ka 1141/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 17 września 2013 roku (sygn. akt XVI K 1519/13) **N. S.** została uznana za winną czynu z art. 286 § 3 k.k., a polegającego na tym, że 8 stycznia 2013 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła pokrzywdzoną A. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł w ten sposób, że za pośrednictwem portalu Tablica.pl sprzedała pokrzywdzonej kurtkę damską wprowadzając ją w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, a następnie mimo dokonanej wpłaty umówionej kwoty przez pokrzywdzoną nie wysłała jej kurtki, czym działała na szkodę wymienionej, z tym ustaleniem, że czyn ów stanowi wypadek mniejszej wagi i za to, na podstawie cyt. przepisu ustawy, wymierzono jej karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieopłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Niniejszy wyrok zawiera nadto rozstrzygnięcie odnośnie kosztów sądowych w sprawie.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją osobistą oskarżonej, w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Oskarżona wywiodła, że orzeczona wobec niej kara ograniczenia wolności jest zbyt surowa z uwagi na jej sytuację życiową;

samotnie wychowuje dwoje małych dzieci, podejmuje prace dorywcze i godzenie tych obowiązków z wykonaniem teźże kary byłoby dla niej zanadto uciążliwe, czy wręcz niemożliwe. Groziłoby to utratą przez nią pracy. Wniosła o wymierzenie jej kary grzywny, zwłaszcza, że nie była jeszcze karana sądownie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższą apelację należało uznać za zasadną.

Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, dokonując następnie z należytą starannością właściwej oceny całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, z których to dowodów wyprowadził prawidłowe, logiczne wnioski odnośnie sprawstwa oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu.

Rozważania sądu rejonowego w tym zakresie znalazły swe odbicie w logicznych i przekonujących wywodach zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy w pełni podziela zawartą tamże argumentację, nie dostrzegając zatem konieczności ponownego jej przytaczania.

Odnosząc się natomiast do zarzutu apelacyjnego należy stwierdzić co następuje:

Sąd orzekający wymierzył oskarżonej karę, którą winna była zostać oceniona jako rażąco niewspółmiernie surowa w odniesieniu do ustalonych okoliczności czynu.

W istocie, w sprawie mamy do czynienia z relatywnie nieznaczną wartością przedmiotu przestępstwa. Wprawdzie dopiero na etapie trwającego postępowania przygotowawczego, jednakże szkoda została przez oskarżoną naprawiona. Jest ona młodą osobą, która dotychczas nie wchodziła w konflikt z prawem. Wreszcie, jej sytuacja życiowa i rodzinna powodują, że w odniesieniu do wymienionej zasadne i celowe było sięgnięcie – stosowanie do zasady ultima ratio - do kary najłagodniejszego rodzaju, a więc kary grzywny, naturalnie w rozmiarze przystającym do okoliczności sprawy. W ocenie sądu odwoławczego kara ta w rozmiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki dziennej na minimalnym poziomie 10 zł (mając na uwadze ograniczone dochody i możliwości zarobkowe oskarżonej) winna przystawać do ustalonych okoliczności przedmiotowo-podmiotowych czynu, przystając przy tym do stopnia zawinienia sprawcy oraz społecznej szkodliwości przypisanego wymienionej czynu, spełniając także w sposób optymalny te cele, jakie zakreślone zostały treścią przepisu art. 53 k.k. Kar ukształtowana kara winna zatem należycie i optymalnie spełnić w szczególności swe cele ustawowe – tak wychowawczy, jak też ogólnie i szczególnie-prewencyjny.

O kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym orzeczono po myśli art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedno. Dz. U. Nr 49/83, poz. 223 ze zm.).